

બાળશ્રંયાવળી :: પ્રથમ ગ્રોળી :: ૧૦

ઈલાચીકુમાર

લેખક :

ધીરજલાલ યાદવજી ચાહ

:: બાળશ્રંયાવળી કાર્યાલય, અમદાવાદ ::

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાચિદ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૬૦૧૪

શ્રીક

પુસ્તકનું નામ *દિવાચી કુચી*

વિષયક ૬-૧૩

આળ મન્યાવળી : પ્રથમ શ્રેણી : ૧૦

ઇલાચી કુમાર

:: અક ::

ધીરજલાલ ટાકરશી શાહ.

: સર્વ સ્વાધીન :

આવૃત્તિ ત્રીજી કુલ નકલ ૩૪૦૦ : સં. ૧૯૮૭

મૂલ્ય સવાઆનો.

:: પ્રકાશક ::

ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ
ચિત્રકાર, બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર
રાયપુર હવેલીની પોળ : અમદાવાદ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૯૭૧

આ પુસ્તક મુંબઈ ઈલાકા કેળવણી
ખાતા તથા વડોદરા રાજ્ય કેળવણી
ખાતા તરફથી ઈનામ લાયકોરી માટે
: : : મંજૂર થયું છે. : : :

ધી 'સૂર્યપ્રકાશ' પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
મૂળચંદલાઈ ત્રિકમલાલે છાપ્યું.
પાનકાર નાકા-અમદાવાદ.

ઈલાચીકુમાર.

૧૧

ઢીંગ ઢીંગ ઢમ ઢીંગ ઢીંગ ઢમ ઢોલક
વાગવા લાગી.

પીંછિંછિં પીંછિંછિં પીંછિં શરણાઈ
ખેલવા લાગી.

થોડી વારમાં વાંસ ખોડાયાં ને તે પર
નટનાં દોરડાં બંધાયાં.

“ ઐય ભલા ! ઐય ભલા ! ” કરતાં
નટ લોકો તેના પર ખેલ કરવા લાગ્યા.

ઇલાવર્ધન નગરનાં લોકો આ ખેલ
જોવા નગરના ચોકમાં ટાળે મળ્યાં. આ ચોકના
માથે મોટી મનોહર મહેલાતો છે. તેને સુંદર
ઝંડા છે. નાજુક ગોખ છે. તેની સીંતો ને
છતો કારીગરીનો સંડાર છે. ધમથી છલકાતો

ધનદત્ત શેઠ તેમાં રહેછે. તેને એક નવજુવાન દીકરો છે. તેનું નામ ઈલાચી. નટને મેડી નીચે રમતા જોઈ ગોખમાં તેણે ડોકિયું કર્યું.

ત્યાં થું જોયું ?

એક નટે પગે જમૈયા બાંધ્યા છે. બે હાથમાં વાંસ પકડયો છે. ને દોરડા પર ચાલી રહ્યો છે. નીચે નટનું ટાણું ' એય ભલા ! એય ભલા ! ' બોલી રહ્યું છે. એ ટાળામાં એક નવજુવાન કન્યા છે. રૂપનો તે ભંડાર છે.

ધલાચી એને જોતાંજ ઠરી ગયો. તેને ધારી ધારીને જોવા લાગ્યો. અને મનમાં નક્કી કર્યું કે પરણું તો આ કન્યાનેજ પરણું.

: ૨ :

જમવાનો સમય થયો પણ ધલાચી આવ્યો નહિ. ધનદત્ત શેઠ તપાસ કરવા ઉઠ્યા કે ધલાચી ક્યાં છે.

ભાઈ એક ખુણામાં જમ તેમ સુતા છે. મોઢું તદ્દન ઉતરી ગયું છે.

ધનદત્ત શેઠે પૂછ્યું: ઈલાચી ! છે થું ? આજે તું આટલો બધો દીલગીર કેમ ?

તેણે દીલ ખોલીને વાત કરી: પિતાજી !
ગામમાં નટ લોક રમવા આવ્યા છે. તેમને
એક જુવાન કન્યા છે. અહા ! શું તેનું રૂપ !
તે મને પરણાવો.

ધનદત્ત શેઠ કહે, ગાંડા ! આવી લત
તે ક્યાંથી લાગી ? નટડીને તે આપણા ઘરમાં
ધલાય ! ક્યાં આપણી ન્યાત ! ક્યાં નટની
ન્યાત ! આપણી ન્યાતમાં ધણી કન્યાઓ છે.
તેમાંથી તું કહે તેને પરણાવું.

પિતાના આવા વિચાર સાંભળી ધલાચી
કાંઈ બોલ્યો નહિ.

સાંજ ખાધું ન ખાધું ને ઉઠી ગયો.
રાતે નટને છાના માના બોલાવ્યા અને વાત
કરી: માગો તેટલું ધન આપું પણ તમારી
કન્યા પરણાવો.

નટ કહે, અન્નદાતાર ! કન્યાને અમે
વેચવા નથી લાવ્યા. ધન તો આજ છે ને કાલ
નથી. કાંઈ રતન જીવી દીકરી એમ અપાય ?
વળી તમને કન્યા આપીએ તો અમારા કુળને
હાથ લાગે.

ઈલાચી કહે, એ કેવી રીતે ? હું તો છું વાણિયો ને તમે છો નટ.

નટ કહે, શેઠ ! તમે ગમે તેવા પણ કાયરની જાત. ને અમે ગમે તેવા પણ સાહસિક. સાહસિકની કન્યા કાયરને ન મળે.

ઈલાચી કહે, કાઈ પણ રીતે તમારી કન્યા મને પરણાવો ખરા ?

નટે કહ્યું : હા. એક રીત છે. તમે પણ અમારા જેવા નટ બનો. અને અમારી વિધામાં કુશળ થાઓ. પછી ખેલ કરીને કાઈ રાજાને રીઝવો. તે જ ભેટ આપે તેનાથી અમારી ન્યાતને જમાડો તો અમારી કન્યા આપીએ.

ઈલાચી કહે, કબુલ ! કબુલ ! હું તે પ્રમાણે કરીશ ને તમારી કન્યા પરણીશ.

: ૩ :

રાત પડી. સહુ જીવજંત જાંપી ગયા. સઘળું સુનસુનાકાર થઈ ગયું.

ઈલાચી એ વખતે ઉઠ્યો. કપડાં પહેરીને તૈયાર થયો. નથી કાઈ જગતું કે નથી કાઈ સસળતું.

જ્યાં જવા માટે ડગલું લઈ ત્યાં માખાપ યાદ આવ્યા. અહા ! જહાલી માતા ! પ્રેમાળ પિતા ! તે જાણશે કે ઈલાચી નાશી ગયો છે તો તેમને કેવું થશે ? માટે આવી રીતે ચાલ્યા તો ન જવું. તે પાછો ફર્યો. ત્યાં દિવસે જોયેલી નટડી યાદ આવી. અહા કેવું રૂપ ! ગમે તેમ થાય પણ આ કન્યાને તો પરણું. માખાપને થોડા દિવસ દુઃખ તો થશે. પણ પછી બધું વિસરી જશે. ચાલ જઈને નટલોડાને મળું.

આમ વિચારી ઈલાચી ચાલવા મંડ્યો. નટના ટોળાને જઈ મળ્યો. નટલોક વહેલા ઉઠી એ નગરમાંથી ચાલ્યા ગયા.

: ૪ :

ઈલાચી નટની સાથે દેશપરદેશ રખડે છે. તેનો વેશ બધો બદલાઈ ગયો છે. વાંસે બાંધે છે ઢોલક ને ખમે નાખે છે કાવડ. તેના એક કંડિયામાં કુકડા ને બીજા કંડિયામાં સરસામાન.

ક્યાં મેડી મહેલાતનો ધણી ને ક્યાં કંડિયામાં સામાન રાખનાર ! ક્યાં નોકરોશી

કામ લેનાર ને ક્યાં ખભે કાવડ ઉપાડનાર ! પણ પોતાને જ ધુન લાગી છે તેમાં તે કશું જોતો નથી.

આવી દશામાં બાર બાર વરસનાં જ્ઞાણાં વહી ગયાં. બંને પ્રેમીઓ સાથે રહે છે પણ એક બીજાની આંખ પણ ઉંચી થતી નથી. ઇલાચી હવે બધી નટવિદ્યા શીખ્યો છે. તેના ખેલ જોઈને લોકો મ્હોંમાં આંગળી ધાલે છે. તેણે હવે વિચાર કર્યો: બેનાતટ નગર જઈ ને ત્યાંના રાજાને રીઝવું.

:૫:

પોતાનો સાથ લઈ તે બેનાતટ ગયો. ત્યાં જઈ ને રાજાને મળ્યો.

રાજા કહે, પધારો નાયક ! તમને જોઈ બહુ આનંદ થયો. અહીં તમારી બધી વિદ્યા બતાવો. જો અમારું મન રીઝવશો તો તમને મોટું ઈનામ આપીશ.

ઈલાચીએ ખેલની તૈયારી કરવા માંડી. વાંસ ખોડ્યા ને દોરડા બાંધ્યા.

અહીં કચેરી ચિઠ્ઠા બરાબ ગઈ. શું શેઠ, શું નોકર ! શું નાનો, શું મોટો ! ગામ આખું ખેલ જોવા ભેગું થયું. રાજની બધી રાણીઓ પણ જોખે બેસી ગઈ.

ધલાચીએ પોતાનો ખેલ શરૂ કર્યો. કેવી રીતે ?

તે દોરડા ઉપર ચડ્યો. પછી પગે પહેરી પાવડી. પછી એક હાથમાં લીધી ઢાલ ને બીજા હાથમાં તરવાર. અને દોરડા પર ચાલવા માંડ્યું. થોડું ચાલીને અવળો ફરી ગયો. લોહા અંદર અંદર ખેલવા લાગ્યા : વાહવાહ ! વાહવાહ ! કેવો સુંદર ખેલ છે ને !

ધલાચીએ બીજા ખેલ શરૂ કર્યો. પોતાના માથે એક પછી એક એમ સાત બેડાંની હેલ ચડાવી. પછી વાંસની ઘોડી પર બાંધ્યો લાંબો વાંસ અને ચડ્યો તે ઉપર. ટોચે પહોંચી તેને હલાવવા લાગ્યો. વાંસ આમ ડોલે તેમ ડોલે પણ ધલાચીના માથા પર બેડું આબાદ !

લોહા આ જોઈ આશ્ચર્ય પામી ગયા. રાજ હમણાં ઈનામ આપશે હમણાં ઈનામ આપશે એવી રાહ જોવા લાગ્યા. પણ રાજ કંઈ બોલ્યા નહિ.

ઇલાચીએ ત્રીજો ખેલ શરૂ કર્યો.

પગે બાંધી કટારો અને તે કટારોની આણી ભેર દોરડા પર ચાલવા લાગ્યો.

લોકો આ જોઈ રાજી રાજી થઈ ગયા. પણ રાજા ન બોલે ઉંડે ન બોલે ચું.

કેમ વારૂ ? આવા ખેલ રાજાને પસંદ નહિ પડતા હોય !

નારે ! ના. રાજા તો આ વખતે બીજોજ વિચાર કરે છે. તેણે નીચે ઉભેલી પેલી નટડીને જોઈ છે. તેના રૂપમાં મોહી પડ્યો છે. તે એમ વિચાર કરે છે કે ‘ આ નટ જો દોરડા પરથી પડે ને મરી જાય તો આ કન્યાને પરણી શકાય. માટે કરવા દેાને ખેલ. એમ કરતાં જોઈ પડે છે અને મરે છે ! ’

નટડી નીચે ઉભી વિચાર કરે છે: અહો ! ઇલાચીએ મારા માટે માતાપિતાને છોડ્યાં. રિક્કિ-સિક્કિ છોડી. પોતાને હાથે અનેકને દાન દેતો તે આજ દાન લેવા હાથ લાંબો કરે છે. હવે રાજા પ્રસન્ન થઈને એને ઈનામ આપે તો સાફ.

મારા પિતા તેની સાથે જલ્દી મારાં લગ્ન કરે.
અને હું તેની સાથે સુખમાં રહી દિવસો પસાર કરું.

ઈલાચી દોરડા પરથી નીચે ઉતરી રાજને
પગે લાગ્યો. રાજ કહે, નટરાજ ! તમે બહુ
ચતુર છો, પણ મેં તમારો ખેલ જોયો નથી.
મારું મન રાજના કામમાં રોકાયું હતું.

ઈલાચી ફરીથી ખેલ કરવા માંડ્યો. નટ
લોકો જોઈ પોતાનાં ઢોલ વગાડવા લાગ્યા. ' એય
ભલા ! એય ભલા ! ' કરી તેને શૂર ચડાવવા
લાગ્યા. ઈલાચીએ અદ્ભુત ખેલ કર્યો. પછી નીચે
ઉતરી રાજને સલામ ભરી. રાજએ કહ્યું : નાયક !
તમે ખેલ કરવા માંડ્યો ને હું જરા વાતે વળગ્યો.
તમારો ખેલ જોવાયો નહિ. ફરી ખેલ કરો. આ
વખતે ધ્યાનથી જોઈશ.

ઈલાચી ત્રીજી વખત ખેલ કરવા લાગ્યો.
પણ રાજ પ્રસન્ન થયો નહિ. રાજના પેટમાં પાપ
હતું કે આ કાઠ રીતે મરે છે એટલે તે શેનો વખાણ ?

ઈલાચી નિરાશ થયો. આ જોઈ નટડીએ
કહ્યું : ઈલાચી ! નિરાશ ન થાઓ. થોડા સાં
બધું બગાડશો નહિ. એક વખત ફરીથી ખેલ

કરીને રાજને પ્રસન્ન કરો. નહિતર આપણા લગ્ન નહિ થાય.

ઈલાચી ચોથી વાર દોરડે ચડયો. અન્નયખી પમાડે તેવા ખેલ કર્યા. પણ છતાંયે રાજ રીઝયો નહિ.

બધા માણસોને બેઠમ પડયો કે રાજના પેટમાં કાંઈક પાપ છે. પટરાણીને પણ બેઠમ પડયો કે જરૂર રાજના મનમાં કાંઈક દગો છે.

ઈલાચીની નિરાશાનો પાર રહ્યો નહિ. નટડી આ જોઈને બોલી: ઈલાચી હવે એક વખત ખેલ કરો. કિનારે આવેલું બહાણ કુખાડશે નહિ. મારો ખાતર પણ એક વખત ખેલ કરો.

ઈલાચીએ પાંચમી વખત ખેલ શરૂ કર્યો. તે વાંસની ટોચે જઈને ઉભો. આ વખતે તેણે એક બનાવ જોયો. એક ધરના બારણે રૂપરૂપનો અંબાર એક બાઈ હાથમાં રૂપાનો થાળ લઈને ઉભી છે. માંહી ભરી છે મીઠાઈ ને બીજી સુંદર વસ્તુઓ. તે તાણ કરી કરીને એક મુનિરાજને બેઠારાવે છે. પણ મુનિરાજ તે લેતા નથી. તેમ પોતાની આંખ પણ ઉંચી કરતા નથી.

આ જોઈ ઈલાચીને વિચાર આવ્યો: અહા ! ધન્ય છે આ મુનિને. જોખન વય છે.

આગળ આટલી રૂપવતી સ્ત્રી હશે છે પણ તેમનું રૂંવાડું પણ ફરકતું નથી. અને હું ? હું તો એક નટડીને કાજે ધરખાર, ધર્મધ્યાન બધું છોડીને દેશદેશાવર ભટકું છું. પેલા મુનિરાજને એ સ્ત્રી તાણુ કરી કરીને બેઠાં છે પણ એ લેતા નથી. અને હું દાન લેવાને માટે જીવના જોખમે પણ આ વાંસ પર ચડીને ખેલ કરું છું. અને તેમ છતાં એ દાન મળતું નથી.

ખરેખર ! આ મોહમાં ફસાઈ મેં મારો અમુલ્ય વખત નકામો ગાળ્યો. હવે તો હું પણ એ સાધુરાજ જવો થઉં. અને એમના જીવનનો આનંદ અનુભવું.

આવા વિચારો કરતાં કરતાં ધલાચીના મનની પવિત્રતા એકદમ વધી ગઈ. અને તેમને ત્યાં જગતનું સાચું જ્ઞાન-કેવળજ્ઞાન થયું.

અહીં નટડી પણ વિચારવા લાગી : બપોરે આ રૂપ ! આ રૂપને મોહી ધલાચીએ ધરખાર છોડ્યાં અને આટલાં દુઃખ ભોગવ્યાં. વળી આ રાજને પણ અવળી મતિ સુઝી. હા ! આ જીવે જન્મીને શું સાં રૂં કર્યું ? હવે ક્યાં સુધી આવું

જીવન જીવવું? ચાલ હવે તો મન વચન ને કાયાને જીતી મારા આત્માનું કલ્યાણ કરું. આવા વિચારો કરતાં તેને પણ કેવળજ્ઞાન થયું.

રાજરાણીએ આ બંનેના જીવનમાં એકા-એક ફેરફાર જોયો. અને તેમને પણ પોતપોતાના જીવન સંબંધી વિચારો આવ્યા. તે વિચારોથી હૃદય તદ્દન પવિત્ર થતાં તેમને પણ કેવળજ્ઞાન થયું.

આ ચારે કેવળજ્ઞાનીઓ લાંબા વખત સુધી આ દુનિયા પર ફર્યા. તે દરમિયાન તેમના પવિત્ર જીવનની ઘણા ઉપર અસર થઈ. તેમના અમૃત શા ઉપદેશથી ઘણાનાં જીવન પલટાઈ ગયા.

પોતાનું આયુષ્ય પૂરું થતાં તે બધા નિર્વાણ પામ્યા.

ધન્ય છે ઈલાચી જવા સાહસિક નરવીરોને !

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ ॥

બીજી એણીનાં ૨૦ પુસ્તકો જરૂર વાંચો.

ત્રીજી એણીનાં ૨૦ પુસ્તકો જરૂર વાંચો.

ચોથી એણીનાં ૨૦ પુસ્તકો જરૂર વાંચો.

પાંચમી એણીનાં ૨૦ પુસ્તકો જરૂર વાંચો,

કુદરત અને કળાધામમાં વીસ દિવસ

કોઈ પણ જૈન વાંચ્યા વિના કેમ રહી શકે ?

જૈન કુમારો પગ રસ્તે ચાલીને બધો સરસામાન જાતે ઉપાડીને ગૂજરાતનાં અણખેડ્યાં ડાંગનાં જંગલો ખેડે છે. સાહસભરી સફર કરતાં સુરગાણા ને શમ્ભુશાંગ થઈ નાશિક પહોંચે છે. ત્યાંથી દોલતાબાદ, ઈલુરાની ગુફાઓ તથા અજન્તાની ગુફાઓનાં દર્શન કરે છે. ત્યાંથી મધ્ય હિંદ સુધી પહોંચી ઓંકારેશ્વર, સિદ્ધવર કૂટ ને ધારાક્ષેત્રના જળપ્રોધના જળપાન કરે છે. આ આખાંયે પ્રવાસનું દીલ્લચરૂપ વર્ણન કરવું અને અજન્તા-ઈલુરાની ગુફાઓનો વિસ્તૃત પ્રામાણિક હેવાલ આપવું સચિત્ર પુસ્તક બહાર પડી ચૂક્યું છે. એનું એક પાનું વાંચવા લેશો કે પુસ્તક પૂરું કર્યા વિના નહિ ચાલે. ઉંચા ક્ષેત્ર વેટ કાગળ; ૨૦૦ પૃષ્ઠ; પ્રવાસનો નકશો તથા બીજાં અગીયાર ચિત્રો; પાકું પુંકું ને આર્ટ પેપરનું રેપર. કિંમત રૂ. દોઢ. પોસ્ટેજ અલગ. આજેજ મંગાવો.

ઈલુરાનાં ગુફામંદિરો.

જગતભરનાં આ અદ્વિતીય ગુફામંદિરોનો તથા બૌદ્ધ, શૈવ અને જૈનોના ઇતિહાસ તથા મૂર્તિવિધાનનો પૂરેપૂરો ખ્યાલ આપવું સચિત્ર પુસ્તક આજ લેખકના હાથે લખાઈ બહાર પડ્યું છે. છ ચિત્રો તથા કલામય પુંકું. પ્રસ્તાવના લેખક શ્રીયુત્ નાનાલાલ ચમનલાલ મહેતા. આઈ સી. એસ. કિંમત આઠ આના. જરૂર મંગાવીને વાંચો.

પ્રભુ મહાવીરની નિર્વાણ ભૂમિ જળમંદિર પાવાપુરીનું અત્યંત સુંદર ત્રિરંગી ચિત્ર ઉંચા આર્ટ પેપર પર છપાઈ અમારા તરફથી બહાર પડ્યું છે. કિંમત ફક્ત બે આના.

જળમંદિર પાવાપુરીનું ત્રિરંગી ચિત્ર તથા ભાવવાહી કાવ્ય પણ બીજા સૂચક ચિત્રો સાથે બહાર પડ્યું છે. કિંમત ફક્ત બે આના.

ચોથી શ્રેણી

- ૧ જવડશાહ
- ૨ કોચરશાહ
- ૩ વીર વનરાજ
- ૪ ધન્ય એ ટેક
- ૫ મણિનાં મૂલ
- ૬ કળાધર કોકાશ
- ૭ શુકરાજ
- ૮ જિનમતી
- ૯ રાજર્ષિ કરકંડુ
- ૧૦ અનંગ સુંદરી
- ૧૧ નર્મદા સુંદરી
- ૧૨ અષાઢા ભૂતિ
- ૧૩ અચંકારિભટ્ટા
- ૧૪ વિષ્ણુકુમાર
- ૧૫ કાલિકાચાર્ય
- ૧૬ શ્રી પાદલિખાચાર્ય
- ૧૭ મહાત્મા આનંદધનજી
- ૧૮ શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી
- ૧૯ જળમંદિર પાવાપુરી (કાવ્ય) ૧૯ વૃદ્ધા કુમાર
- ૨૦ સાધર્મિકનાં સ્નેહ ઝરણાં

પાંચમી શ્રેણી

- ૧ લલિતાંગ કુમાર
- ૨ ચિલાતી પુત્ર
- ૩ આલડ શાહ
- ૪ સમરા શાહ
- ૫ પવિત્ર જયસેના
- ૬ ભકત દેવપાળ
- ૭ કુમાર મંગળ કળશ
- ૮ ઉત્તમ કુમાર
- ૯ ચંપક શ્રેષ્ઠિ
- ૧૦ અમરસેન વયરસેન
- ૧૧ સાજણસિંહ
- ૧૨ ચંપકમાળા
- ૧૩ કેવળી જયાનંદ
- ૧૪ સમરાદિત્ય
- ૧૫ હંસરાજ વત્સરાજ
- ૧૬ કવિ ધનપાળ
- ૧૭ શ્રીકાંત શેઠ
- ૧૮ મુનિ અર્હનક
- ૧૯ વૃદ્ધા કુમાર
- ૨૦ ઉત્તરાધ્યયનનાં અમૃત બિંદુ

:: આ બ ગ્રં થા વ બી ::

પ્રથમ શ્રેણી	બીજી શ્રેણી	ત્રીજી શ્રેણી
૧ શ્રી રીપવદેવ	૧ અર્જુનમાળી	૧ શ્રી ભદ્રજાદુ સ્વામી
૨ નિમ-સાવરક	૨ મકવર્તી સનતકુમાર	૨ શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય
૩ માંડવિનાથ	૩ ગણપત્ર શ્રી જીતમ- સ્વામી	૩ શ્રી હરિભદ્રસૂરિ
૪ રામુ મહાવીર	૪ વારતબાહુણસિ	૪ શ્રી સિદ્ધસેન દિવાકર
૫ નિર કન્નો	૫ આર્દ્રકુમાર	૫ શ્રી જાપ્તમદ્ સૂરિ
૬ મહાતમા દદાપ્રહારી	૬ મહારાજા શ્રેણિક	૬ શ્રી હીરચિન્મય સૂરિ
૭ અભયકુમાર	૭ વીર ભામારાહ	૭ કથાધ્યાય શ્રી ચરો- ચિન્મયજી
૮ રાણી એશ્વર્યા	૮ મહામંત્રી હિરાચન	૮ મહા રાની સોના
૯ મહાન્યાયા	૯ મહાગાંધી ન્યાયના	૯ દ્રૌપદી
૧૦ મહાચાંદ્રમાર	૧૦ મહાપિં પ્રસન્નચંદ્ર	૧૦ નાથ દમયંતી
૧૧ મહાસુરવાહી	૧૧ ચંપકુરંદા	૧૧ મુનાવતી
૧૨ ભાગ્યકુમાર	૧૨ મદન મહાયામિરિ	૧૨ મતી નંદનવતી
૧૩ શ્રી વાળ	૧૩ કામ કલિયારી	૧૩ પ્રભુ આદિત્યા
૧૪ મહાનગ્ન કુમારધાળ	૧૪ સુનિશ્રી હરિકેસ	૧૪ સુનંતા વજ્ર
૧૫ વેણકુમાર	૧૫ કવિજ્ઞ સુનિ	૧૫ અરુણેયનો મહિમા
૧૬ વિમલમાહ	૧૬ સેવામુર્તિ નદિવંશ	૧૬ સાંત્યા રામુમાર-શીલ
૧૭ વરતુષાળ-તેજનાથ	૧૭ શ્રીસ્તુતિમદ્	૧૭ સુખની આવી માને સંતાપ
૧૮ ખેખા દેવરાણી	૧૮ મહાનગ્ન સપ્રતિ	૧૮ નૈવ ત્રિયોનો પરિચય ભા. ૧ લે.
૧૯ વજ્રકુમાર	૧૯ પ્રભુ મહાવીરના દશ પ્રાવડો	૧૯ નૈવ ત્રિયોનો પરિચય ભા. ૨ નં.
૨૦ ધર્મ માટે પ્રાણ આ- પનાર મહાતમાચા	૨૦ સ્વાધ્યાય	૨૦ નૈવ સાદિત્યની ટાયરી

દરેક સંકળી કિન્મત રૂ. દોઢ તથા બી. પી. પોસ્ટેજ ૭ આના.

બીજા પુસ્તકો માટે સૂચિપત્ર મળાશે—

ચિત્રકાર ધીરજલાલ ટાકરશી શાહ

રાયપુર હવેલીની પોળ : અમદાવાદ.

